

SZÉKESFEJÉRVÁR.

Társadalmi hetilap.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének közlönye.

Megjelen hetenkint kétszer: szerdán és szombaton.

A lap ára
házhöz hordással vagy postán küldve:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 frt. — kr.
Negyed évre 1 frt. 50 kr.
Bérmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Hirdetmény a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petitsor: Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 kr-ért igrtattatik be.
Lapunk számára hirdetések felvételére **Budapest**en: Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Mórész.
Bécsben: Opellik L. és Mosse Rudolf.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Széchenyi-utca 5-ik sz.) ezimrendők; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyilttérben megjelenő közlemények után három hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Valami

a székesfejérvári püspöki megye száz éves fennállásának megünnepléséről.

1777-ben történt, hogy dicső emlékü királynénk Mária-Terézia — egyetértve az akkor élő 6-ik Pius pápával — a nagy terjedelmű veszprémi egyházmegyéből egy részt kihalván az ország rendei és az egész haza közörmére a székesfejérvári püspökséget alapította.

És e nevezetes ténynek, illetve püspöki megyénk fennállásának jövő évben századik évét érjük el.

Száz év nagy idő egy nemzet életében is, annál nagyobb egy intézmény, egy megye történelmében; méltó tehát, hogy egyházmegyénk fennállásának jubileuma az esemény nagyszerűségéhez méltólag megünnepléssék. — Ámde én e sorokban nem az egyháziilag — t. i. templomi ájtatosság, hálaadó isteni tisztelet rendezése által — megtartandó ünnepélyességről kívánok szólni; hisz fiúi kegyelettel szeretett derék püspökünk Dulánszky Nándor ó méltósága, ha Isten életének kedvez, vagy addig minket el nem hagy, bölcs belátásával gondoskodni fog, hogy száz éves megyéje fennállásáért úgy a székvárosban, mint a többi hitközségekben Istennek hálát adjunk.

Nem akarok én ez alkalommal adakozási ivet se megnyitni, hogy valami humanitárius intézmény létrehozását indítványozzam; noha e téren is mi papok, például a munkában kifáradt társaink méltóbb ellátását megyénk száz éves fennállásának emlékére igen szépen eszközölhetők.

Ne gondolja azt se valaki, hogy szándékom volna emelni „oszlopot ércből”; hisz ezt csak halottak sirja fölé szokta az utókor állítani, tanúságaul

annak, hogy az így megdicsőítettek legtöbbje vagy miattunk chezett, vagy értünk halt meg.

Egy szellemi mű, egy irodalmi emlék létrehozását bátorodom én indítványba hozni a székesfejérvári püspöki megye száz éves fennállása megünneplésének emelésére, s e mű a székesfejérvári püspökség történelme, monographiája lenne. — Nem mondom ezzel semmi újat, hisz nem mi lennénk e téren az uttörők. Történelmi s geographiai tekintetben Bel Mátyás már a mult században dolgozott hazánk minden helyeinek a megyék sorrendében való megírásában, sőt a nevezetesebb helyeket rajzokkal is illusztrálta. Nem sajnált a derék férfiú semmi fáradságot, s gyalog járta be nagyobb részt a leirt helyeket; csak az kár, hogy ez óriási műből csak egy rész jelent meg, a többi állítólag az esztergomi érseki könyvtárban várja a nyilvánosságot. Ismerjük Szirmay Ádám Zemplénmegye igen érdekes s nagybecsű leírását is; Fényes Elek földleírásai s statisztikai munkáját; újabb időből itjabb Palugyay Imre Magyarország legújabb leírását; egyes megyék, városok stb. helyrajzait. Egyház történelmi tekintetben pedig ott vannak a mult századból Schmidt Miklós: esztergomi érsek, Róka János: veszprémi püspökök, Desericz Imre: váci egyházmegye s város története, Koller József: pécsi püspökség története stb. című latin munkák. Igaz, hogy ez utóbb említettek mint uttörők sok hiányt foglalnak magukban és sok kívánni valót hagynak maguk után. Egyik másik ugyanis csak a püspökök életrajzát írta, vagy ezek életrajzi keretbe szorította a megye történelmét is; s a kik, mint Desericz és Koller a megye történelmével foglalkoztak inkább csak a szorosán vett történelmet s hitéletet tárgyalták. Pedig már elmúlt azon idő, midőn a történelemben csak a hadi eseményeket vagy diplomaciai eselszövényeket kerestük. A megírandó monographiá-

ban tehát annyival nagyobb súlyt kell fektetnünk a műveltségi viszonyokra, mert ezek a megye fejlődését leghivebben tüntetik föl.

Ezt azért említem föl első sorban, mert a megírandó mű egyik célja kétségkívül az volna, hogy benne feltüntessük, s mintegy számot adjunk a megye száz éves tevékenységéről, a hitélet, jótékonyság, művelődés, haladás terén bel- és külterjileg egyaránt eszközölt vivmányokról; annyival is inkább, mert egyházmegyénknek a hitélet terjesztési missiojából folyólag feladata a művelődés és humanizmus fejlesztése is.

Ne akadákoskodjék azon ellenvetéssel senki: hogy megyénk csak száz éves, miféle történelmet írhatnánk tehát róla? mert a ki így szól: csak szegénységi bizonyítványát hirdeti, s akarna illet megyénkről is kiállítani.

Ott vannak a megyebeli prépostságok, apátságok, rombadólt monostorok, műemlékek, elpusztult s névről is alig ismert faluk, szobrok, iskolák, jelesebb családok történelme. Belevonhatjuk Szvorényi nyomán a szent István által alapított fejérvári régi káptalan működését; hisz Székesfejérvár multja, a királyi sírboltok, elpusztult templomok, régi iskolák maguk egy önálló történelem. Lesz elég följegyezni való politikai s egyháztörténelmileg, lesz az egyes vidékek, községek történeti s hitéleti viszonyaira vonatkozólag. Lesz tehát elég tárgy politikai, földrajzi, statisztikai, műregészeti, építészeti, népismeri irányban, ugymint egyháztörténelmi, hitéleti, művelődés történelmi tekintetben egyaránt.

És hogyha még oly kevés volna is megírni való, írjuk meg legalább e keveset, s készítsük el e száz éves historiájával legalább bevezetését a megye jövő történelmének.

Rég lelkesülök én már ez eszme valóításáért,

TÁRCZA.

Rózsát téptem. . . .

Rózsás kertbe ne nézzetek
Bár a rózsá kérje,
Mert úgy jártok, miként jártam,
Rózsát téptem, meglakoltam érte.

Miért téptem? ő az oka!
A gondolat, hogy nem enyém sérte . . .
Ő az oka, mért volt oly szép . . .
Rózsát téptem, meglakoltam érte!

Egy szép mosoly volt e rózsá . . .
A rózsás kert, óh az maga kérte:
„Szakítsd, szakítsd! legyen tiéd!” —
Rózsát téptem, meglakoltam érte!

Rózsát tépni nem lehet bűn
— Ugy gondolám — nem lehet az vétek,
Kivált hogyha hajol hozzád
— Tán előbb is — a mielőtt kéred. . . .

Letéptem hát . . . de hajh! lehullt
Minden szirma, tövis maradt kézbe
És ez szívem mélyen sebzé . . .
Rózsát téptem, meglakoltam érte!

Rózsát téptem, meglakoltam . . .
De hiába nem hull szívem vére . . .

Majd ha Ő jön szakítani
Rózsát téphet, de meglakol érte.

Emér.

Légyott.

— Beszély. —

Írta: **Bulyovszky Lilla.**

I.

A közelebb mult nyarak egyikén orvosom ren deletéből a császárfürdőt kelletvén használnom darab ideig: hacsak feltartóztatva nem valék, minden nap megtevém az oda és vissza utat, melynek kellemei, a gőzök alkalmazása óta, ép oly jótékonyan hatnak a kedélyre, mint a fürdő gyógyvize az egészségre.

Ha a fürdő látogatói minden nap rendes órában indulnak és érkeznak, néhány nap alatt nem lehet meg nem ismerniök nagyobb részét azon egyetemes uszó társaságának, mely, képviselve minden kort és rangot, kicsinyben hű másolatát s mintegy kivonatát képezi fővárosi társadalmi viszonyainknak.

Az egyszerű, jó izlésű urhölgy; a kissé tulpi-perézett polgárnő; az elegans, könnyű urú; s a divat és kalandúzó, feszes negyven éves; a szerény, művelt s kissé bevasánapozott kereskedő és iparos; a büszke, ragyogó, felfúvokodott iparlovag; az igénytelen, szemérmes munkás leány és a kihívó tekintetű eman cipált hölgy — a Pest és Ó Buda közt járó gőzök fedélzetén mind föltalálható.

Élő mozaikhoz hasonlít ily fedezet; de őrizked jetek köveit külszínök után osztályozni; hanem ha

psychologiai tanfolyamot akartok használni, járjatok gőzösen a császárfürdőbe.

II.

Figyelmemet mindjárt az első napokban érdekes hölgy vonta magára, ki rendszeren a kormányshoz közeleső legszélsőbb helyet foglalá el s mintegy elvontan a társaságtól, csak ritkán vevé le méla tekintetét a csendes morajjal tova siető hullámokról, vagy a messze látkör határozatlan vonalairól. Mintha e hölgyet láttam volna már valaha.

Öltözete igen egyszerű, sőt szegényes, de mégis tiszta és jó izlésű volt, e mellett némi magával — mit sem gondolást és elhagyottságot mutatott.

Ábrázata csaknem átlászó finomságban, korán hervadt ritka szépséget, néma bánatot, mély csüggedést és a csendes megnyugvás azon nemét tünteté elé, mely nem táplál többé reményt, de ment a viharos fájdalomtól is.

E nyulánk, karesu, beteges, halavány s megtört alak távol emléket idézett fel bennem, mely minden nap határozottabban nyilatkozzék, de a különbség a jelen s nem rég mult között oly nagy s csaknem hi hetetlen vala, hogy inkább esalódást akarék hienni.

Csak egy évvel ezelőtt a korona-utcai divat árus boltok egyikében fiatal leánykát ismertem, kinél szebbet, kedvesebbet, bájosabbat a költő sem képzelhet ihlett perezeiben.

Óh ha láttátok volna, mily szép volt ő! Areza gömbölyű, mint gyermek angyalé, orra és homloka szabatosabb, mint minőt valaha eset előidéztet, sze-

s a hatvanas évek elejétől, midőn Pellet Ödön barátommal az agárdi kies kert sötányain egyházmegyénk történelmének megírásáról ábrándoztunk — folytonosan jegyezgettem s gyűjtöttem az adatokat. De mert egy-két embernek, különösen a lelkipásztorság teendőivel elfoglalva sem ideje sem alkalma nincs az irodalom mai igényeinek megfelelő illyzerű munkát létrehozni; s miután már odajutánk, hogy a történet írásban nem elégszik meg a kritika az általános szólásokkal, ez vagy ama nagy hadvezér, tudós ember, jeles főpap, híres államférfi volt stb., s kigyógyultunk ama dajka-mesélő felfogásból is, hogy ez azért derék ember mert katolikus, a másik pedig mert protestans és ellenkezőleg; s miután ma már a szót mit kimondunk, a tényeket miket megtörténteknek állítunk alaposan kell bizonyítani, hogy a mű a megye nevéhez s százados ünnepéhez méltó lenne: indítványozom, hogy sorakozzék az eszme valóstítása érdekében a megye papsága és világi intelligenciája; kérjük föl Pauer János fölszentelt püspök s nagyprépost ur ó méltóságát, mint szakudóst s olyat ki annyi érdekes művet írt már megyénk multjáról, kérjük fel őt, vegye kezébe az ügyet, vezetése alatt alakítsunk bizottságot, beszéljük meg a tárgyat, osszuk fel a teendőket, hisz Fátykint: „ki építeni nem ért is, vihet egy-két követ a csarnokhoz.“

Kezdjük meg a munkát, használjuk fel a források halmazát, az újabb codexeket, a magyar történelmi emlékeket, kérjük el a magánosok sok jegyzeteit, kutassuk fel a plebáni levéltárait, anyakönyveit, fogjunk a munkához mielőbb, s meglehetünk győződve, hogy ugy az akademia s a m. történelmi társulat, mint a haza összes művelt közönség vallás különbség nélkül csak támogatni fogja vállalatunkat. Egy óhajom van csak az indítvány valóstulása esetében, s ez: hogy a megírandó mű magyar legyen.

Kérem a lapok t. közönségét különösen paptársaimat, hogy ezt a valamit legalább is agyon ne hallgassák.

Tétény, 1876. márczius 25.

Károly János.

Néhány szó,

a megyei községjegyzői nyugdíj tárgyában.

Az új haladó kor kívánalmához képest a társas élet majd minden ága a haladó korral a haladás terére lépett. Egész erővel iparkodott maga a törvényhozás is a reformok terére lépni s a közállapotokat a kor kívánalmához képest át alakítani. Rendezte a megyéket, községet; az utóbbiak autonómiaját szélesíté, a községi tisztikar hatáskörét körülvonaloza, a községi jegyzők állapotán javított, azonban, a mi szintén egyik fő lett volna a jegyzők nyugdíja ügyében nem tett semmit, hanem annak szabályozását, illetve létesítését egyenesen magukra a megyékre és a községi jegyzőkre bízta. Igen czélszerű lett volna pedig ezen ügyben is szabatosan s határozottan intézkedni.

A megyei hatóságok s maguk a községi jegyzők

mei hosszas vágásnak kékből tengerzöldbe átmenők, barna szemcsillaggal s hosszú pilláktól árnyékozva, egyik perczben édes, szelíd kifejezésűek: a másikban emésztő tüzből ragyogók, gesztenyeszín barna, tömött hosszú és gyermekszerű selymes haját rendszeren fütőkben viseli és ezen angyali főt a legnemesebb nyak hordá a legszebb testen.

Minden tökéletes vala e leánykán, kit rendszeren a szép Luizának neveztek s ki szépségéről nem vala kevésbé ismeretes, mint erényéről.

Írántam különös előszeretettel viseltetett. Látni kellett volna mily gyermekies örömmel szökék fel helyéről valahányszor a boltba léptem; mily sugárzó tekintettel fogadta megjelenésemet, mily örömteljes kifogyhatatlan csevegéssel dicsérte a kalapot, melyet választék és minő bókokkal halmozta el kinézésemet vagy utóbbi játékomat.

Midőn elmennék, rendszeren levette melléről bokrétáját — e nélkül sohasem volt — s az enyémre tűz; ezt már ugy megszokám, mint ő a csokot, melyet távozásomkor mindig arcáján hagytam.

III.

Ha hű emlékezetem felidézé a képeket, nem lehetem, hogy a kiaszott sírjához gyors léptekkel közelő váz ugyanazon egy év előtt viritó bájtjeljes és kedvességben páratlan varróleány. S mégis volt egy körülmény, mely gyanumnak határozottabb alakot adott s ez abból állott, hogy míg a hajon levők egyikén sem akadt meg tekintete soha: mellettem nem mehe-

is sokhelyt kezökbe vették az ügyet s együttesen léptek fel a tevékenység terére és pedig igen sokhelyt oly eredménynyel, hogy már virágzó nyugdíj intézetek vannak.

A mi megyei hatóságunk is még 1872-dik évben kezébe vette e fontos ügyet s a községi jegyzők közreműködésével alapszabály tervezet lett kidolgozva, mely alapszabály tervezet, a megyei közgyűléshez is beterjesztetett. A közgyűlés ezt egy szűkebb körű bizottságnak adta ki. E bizottság kezében van az egész ügy az összes iratok s adatokkal együtt.

Azt hisszük, hogy a községjegyzői nyugdíj intézményt a kiküldött bizottság már kellőleg megvitatta s megállapodásra is jutott; emélfogva ezen bizottság hoz fordulunk s a fontos ügy és a nagyszámu községi jegyzők érdekében kérjük fel, hogy mielőbb megállapodása eredményét terjessze a megyei közgyűlés elé s ne engedje ezen nagy horderejű intézményt végleg elenyészni, hanem oda hasson, miképpen az még ez év folytában létesüljön.

Sok fontos ügy lett a halasztás s késedelmezés áldozata; nem szeretnők ha ez is eszedesen elszenderülne. Sokkal üdvösebb létrehozatala, mint sem oly könnyen lehetne elenyészést engedni.

Vegyük tehát az illetők ezen soká halasztott ügyet elő s még a májusi megyei bizottsági közgyűléshez terjesszék be; a megyei községjegyzői kar várja ezt s reméli az ügy minél előnyösebb és czél irányosabb megoldását.

Végül községjegyzőinkhez fordulunk s kérjük őket, hogy oly buzgalommal és lelkiismeretes oda adással járuljanak a fontos kérdés valóstításához, mint azt támogatták akkor, midőn felelesztve lett.

Részletesebben nem akartunk e tárgyhoz szólani, hanem csak röviden csupán azért, hogy az el ne enyészszék, hanem mielőbb ismét szőnyegre kerüljön.

Többen.

Terményeink és árucikkeink körüli ferde eljárás.

Nincs nép, nincs nemzet, nincs ország mely anynyi könnyelműséget tanusítana saját áruinak és termésményeinek eladatása körül, miként mi, pedig ezzel közhitelünknek és sok tekintetben kezdetleges háziiparunknak felette ártunk.

Más nép, más nemzet önzertesen felemelt fővel nevezi meg saját nyelvén saját czimét áruit, terméncyit és gyártmányait, sőt nem egy esetben — hasznosulásból — a selejtesb kellékek is a külsőin által emelt érdeklődést előállítani sem késik, — mi pedig sokszor a legjobb minőségű természetbeli és ipari productumainknak házi nevet és hazai nevetet adni vonakodunk. Azonban midőn a külföld „szemessége“ említtetik itt, ugyanakkor különböztetést is kell vonnunk az érdeklődés és a csalásmesterségének fosztogató fogalma és módja között. Aruljunk és adjunk kelléket belérték szerint szigoruan; mindenkor az eredeti vagy termelt avagy készített árucikkeinkre határozottan a localis elnevezést és az individualis nevetet illesztvén.

A túlszerénykedés oly ártalmas, mint a kirívó kérkedés, a némaság pedig határos az egykedvűség bátorásával, ugyanazért a megszokott hibákat és tévedéseket gondosan kerülvén, ha például Szilas-Balhas vagy pedig Kutya Bagos, józú babot és jeles kellékű borsót stb. természet, miért szorgoskodnánk a felmutatott nevezetességet Erfurtnak tudni be amazok helyi nevezése és érdemei helyett? avagy, ha kedvező idő-

tett el a nélkül, hogy fénytelen szeméből mintegy akarata ellen, egy bágyadt mela sugárt ne ejtene rá.

Végre egy ízben, mellettem elmenvén, ruhám uszályára lépett s e szó: „bocsánat“ hangzék le ajkairól.

Minden kétségem el vala osztva. — E hang az övé volt. Nem a régi csengő, erőteljes, mely birtokának örök életet látszék ígérni: hanem ugyanazon lágy és szívbe lopódzó hang.

Mélyen meg valék illetődve. Mi hervaszthatá el ily korán az ifju arcz rózsáit, melyek meg anyyi tavaszt viríthatának?

Mi dermeszthető meg e szívet, melyben anyyi ártatlanság, gyermekies érzelem és jószág honolt?

Mi taszitható irtalom nélkül az enyészet karjaiba a tündériesen szép fiatal leánykát, ki az élet minden boldogságára látszék hivatva lenni?

Végtelen szájalom fogott el s hideg kezét érzék keblemen.

Érzéseim olvashatók lehetének arczomon. S a tekintetben, melyet reá szegzék, a részvét könyének kellett csillogni; mert Luiza hirtelen elfordítá arczát, elborítá ezt kezeccskéivel, melyeket még most is irigyelhetett volna, bármely királyné s vékony, hosszú ujjai közül nehéz könyecsepek estek a Duna hullámiba. Melléje ültem s kezeccskéit gyengéden az enyémbe tevém, szóltanul vártam, míg megnehezült szíve a jótékony könyekben enyhet s némi könnyebbülést találend.

(Folytatása következik.)

viszonyok között kifejlett természetes állapotban édes izü fügénk valamely kereskedői czég által árultatik, ugyanakkor miért s minek alkalmaztatik ezek fölébe a trieszi, olaszországi és másféle elnevezés? Szentanuja valék egy esetnek, a midőn korai saját természetményünk, az ugynevezett juliusi igező külémű s felséges izü öszibaraczk gyümölcsünk, egy nevezetes kereskedésben mohón s jövedelmezőleg kelt; de a helyett, hogy azt mondták volna: ez hazai terményünk, vagy illetékesbben háziiparunk gyümölcse, fennen hirdetgeték, miszerint ez „Meránnak kiváló természetménye. Vörös bort láttam árulni, szőlőt szemlélttem árusítani, amaz „Ménes“ nevezet alatt kelt, stayerországi elnevezéssel árultatott: holott mind a bor, mind pedig a szőlő Arad-hegyalja paulisi termelvény volt.

Az általános elnevezést szintén kerülnünk kell, kerülnünk illik is, és erről a magyar törvényhozásnak hazai productumaink érdekében, már a jelenben szükségserűleg intézkednie kellene, mert ha valaki ezt mondja: „boreladás,“ ezen általános elnevezés még nem visszaélés; de nem is vonzerő arra, miszerint nagyobb forgalmi lendületet nyerjen; de ha bárki is azt mondja: Aradhegyalja „magyarátibor“ és a közhitel romlására önhasonlóleg — kertiborral főzi le az ismeretlen és jöhísemű vevőt, ezen cselekmény már csalás; a csalog pedig sujtani a törvényeknek kötelessége.

Az általános elnevezés nem lehet zsákmányoló mód az egyes érdekek csonkítására, mert a mi a tied, az nem enyém, és a mi enyém, az nem tied; ezen természeti jogfoglalom még a Papiusoknál is méltó tekintetben részesül.

Nagy Zoltán.

Közönség köréből.

— Válasz Kóvér Ferencz urnak. —

A tisztelet és kellő becsületesség szemmel tartásával tett „Nyilatkozat“ Székesfejérvár márczius 29 ki számában hason szellemű válasza méltó. Azt kérli K. F. ur: a közönség van-e a papért avagy a pap a közönségért? En ugy tudom, sem a pap a közönségért, sem a közönség a papért; mert a közönség minden ember, hanem igenis a pap a lelkipásztor van hiveiért, ez tagadhatlan, megdönthetlen igazság; s ha ez igazság, akkor nagyon méltánytalan és még igazságtalanabb volt K. F. ur, ha azért, mert a plebános hívő gyermekeiért az iskolában oktatta fáradozott, oly dolgot közölt a hírlapokban, mely legalább megjelenési alakjában nem volt igaz. Hogy bokros teendőim közt a segédlelkész urak helyettesítsenek ez ugys meg nagyon. De tessék fontolóra venni: hétfőn, kedden, pénteken és szombaton öök reggeli 8 órától 11-ig iskolában vannak, ezalatt keresztelés, avatás, beteges gyóntatása, temetés, esketés, szentszéki bíráskodás, falukrai kiküldetés és az egész kancellaria teendői rám nehezülnek, hazafüi és polgári kötelességeim nemis említvén, pedig okos ember ezt is méltányolni fogja, szóval nemcsak óra, de fél nap számra mindnyáján a plebánia épületén kívül vagyunk elfoglalva; ezalatt 20, 30 de 40 ember is megfordulhat és sokszor megis fordul, de belátván az indokolt távollétet akkor jő, midőn hon vagyunk, és még soha senkinek nem jutott eszébe, de alaposan nemis lehet a köteles távollétet kifogásolni.

A hivatalos órákat pedig csak ugy lehetne felállítani, (a német Pfarr Kanzelei-t), nemkülömben, hogy valaki mindig hon legyen, ugy elérni, ha K. F. ur Székesfejérvár szab. kir. város hatóságát felkérné, hogy a belvárosban legalább 3 eggyénnel szaporíttassék a lelkészkedő papság, mint Budapestben aránylag 13 mal szaporíttatott a hitoktatás végett. Hivatalos óráink pedig ezek: reggeltől délig, déltől estélyig, estélytől éjfélig, éjféltől reggelig. E szerint áll, mint irtam nem ugy odavetőleg, hanem valósággal a szónak legszorosabb értelmében, minket akkor kell keresni, mikor itthon vagyunk, mert ma 1876 ban csak anyyi erővel rendelkezünk mint anno 1778 iki évben tehát ezalott 100 évvel, midőn csak 7000 kath. hívő volt Székesfejérvárott és mégis 2 plebános és 4 káplán; ma pedig ugyanazon erők és 20,378 róm. kath. hívő. Ugy hiszem, most már tetszik tudni, mi az igazság?

Dr. Pellet Ödön, esperes-plebános.

Hirek.

— Károly János ur mai igen becses czikkjében tett indítványt magunkéva tesszük mi is, s különösen erre a közönség figyelmét felhívjuk.

— Színház. Színházunkban az elmúlt héten kitünő művésznők Buljovszkyné vendég szerepelt. Márczius 30-án a „Deborah“ drámában lépett fel; Deborah drámai alakját művészi bensőséggel szemlélyesíté. Legmeghatóbb volt azon jelenet, midőn hitlen kedvesét elátkozza s midőn végre megbocsát az utolsó jelenetben. Szavalata kitünő, arczjátékával mindenkor híven tükrözé vissza az érzelmeiket. — Márczius 31-én „Romeo és Julia“ erkélyjelenetét adta. Eddig rendszeren nagyobb szabásu inkább hősnői szerepekben láttuk remekelni, most láthattuk a naiv Julia érzésteljes szerepét mily művészi sikerrel betölté. Egész bensőséggel, művészi érzéssel adta a hatalmas jelenet. Végre totözé vendég szereplését a „Veszedeles nagynéno“ czim-szerepével, melyben ismét művészi sokoldalúságának egy eddig általunk nem élvezett részét volt alkalmunk élvezhetni; eddig rendszeren tragikus kimenetű dara-

bokban láttuk mint drámai alakot, most pedig vig szerepben, kedélyesség, finom tapintat, szinte művészi alakítás által tűnt ki. Mellette igen ügyesen játszott Károlyi Lajos, ki az est dícsőségéből sok részt vitt ki magának, mellette igen szép sikerrel játszott még Bérczy. Bulyovszkyné e darabbal bevégző művészi sikerű s élvezetes vendégjátékait, melyeknek mielőbb megújítását óhajtva várjuk.

— **A világhírű svéd női quartett** e hó 10-én tartja előadását színpadunkon felemelt helyarákkal. A hangverseny műsora következő: I. a) Orpheus sjöng vid teraus toner. Lindblad, b) Vársång (tavaszi dal.) II. a) Afton rodvad (nap lemenet) Schaffer, b) Norsk springdans (norvégiai ugrótánc) III. Hármás „Eliás oratoriumából“ Mendelsohn. V i g j á t é k. IV. a) Dalpolska (néptánc dalokarabán), b) Svéd népdal. V. a) Saeterjauters songad (az aratoné vasárnapja), b) Névnap éjeli zene. VI. Bröllops marsch (nászinduló), Södermanntól. — A világhírű quartett tagjainak névsora következő: Hilda Wideberg, 1. Sopran; Amy Aberg, 2. Sopran; Maria Petterston, 1. Alt; Wilhelmine Södersund 2. Alt. Az összes világ-sajtó legnagyobb elismeréssel szól róluk. Ezért különösen ajánljuk meg hallgatásukat a helyi s vidéki közönség figyelmébe.

— **A „Vörösmarty-kör“** e hó 2-án választmányi ülést tartott, melyen elhatározották, hogy a Vörös marty szobor leleplezésének évfordulója május 6-án felolvasás tartásával megünnepeltetik. A rendes évi közgyűlés pedig május 7-én lesz megtartva. A közgyűlés tárgya lesz a költségvetés megvitattása, zárszámadások megvizsgálása s két választmányi tag választása feletti intézkedés, végre indítványok tárgyalása. Az alapszabályok némely pontjainak módosítása is szóba hozatván; e végből az alapszabályok revideálására Bóné Géza, Juraszek Ferenc és Hattyuffy Dezső választmányi tagokból álló bizottság küldetett ki.

— **Sárkeresztur községben** a jegyzői állásra a pályázat közzétételét. A jegyzői állásra a járási szolgabíróhoz Sárbogárdra ápril hó 25-ig küldendő be a kérvény. A választás ápril 29-én tartatik meg. Ezen állás javadalmazása 400 frt. fizetés, szabad lakás kerttel, 24 hold szántóföld.

— **A Csabdi holgyek** az ország árviz károsultjai javára folyó évi márczius hó 25-én Csabdin zártkörű táncvigalmat rendeztek, mely daczára a helybeli néhány ur egyén által holmi kisszerű ellenszemes tüntetéseknek várakozáson felül jól sikerült, úgy annyira, hogy leszámítva a kiadásokat, szűkölködő embertársaik javára s felségelésére 83 frt. 50 krt. voltak képesek az illető helyre beküldeni. — Adja Isten, hogy ezen kis körben elért szép példa mentől több utánzásra találjon honunk amugy is áldozatkész női közönsége részéről.

— **Bulyovszkyné** kitűnő magyar színésznőnk e hó 11. vagy 12-én, „Arria és Messalina“ nevezetes drámában fog fellépni; az előadásra a romai jellemek külön készítettek. E nevezetes s a pesti színpadon is feltűntést okozott darab előadására figyelmeztetjük a helybeli s vidéki közönséget.

— **A periratok beadásának** hasaltatása tárgyában hozott bírói végzések illetékmentessége iránt a pénzügyminiszter rendeletet bocsátott ki, mely szerint a rendes eljárás alá eső pereknél a felek hasaltatási kérelme iránt hozott bírói végzések bírósági intézkedések tekintendők s mint ilyenek az illetékszabályok értelmében illeték mentesek.

— **Bérczy Ödön** jeles operette énekesünk és sok oldalu tehetséges színésznőnknek bucsu fellépte és jutalomjátéka szombaton f. hó 8-án leend; mely alkalommal „Lelencz“ című 100 arannyal jutalmazott énekes népszínműve fog előadni. Felhívjuk közönségünk figyelmét ezen előadásra, s hisszük hogy tömeges pártolással fogja kitüntetni Bérczy urat, ki szép hangjával és énekével sok kellemes estét szerzett nekünk. Bérczy ur a bucsu-előadás után Sopronba fog távozni Vezéri ur társulatához, hová a nyári ivadra szerződött.

— **Bulyovszkyné asszony** két további fellépései alkalmával a közönség virágoskrokkal és koszorúkkal tüntette ki s többször viláros tapsokkal hívta ki. — **Veszprém**ben Bulyovszkyné holnap, 6-ikán azaz csütörtökön fog vendégserpenni, jelenleg Pécsen van, kiváló lelkesedéssel fogadták itt is.

— **A katonai utóállítás városunkban.** Mult hó 31-én történt meg városunkban tartózkodó idegen hadkötelesek és a városbeli elmaradtak részéről. Az idegenek közül megvizsgáltott összesen 22; ezekből bevált 5, alkalmatlannak találtott 17. — A városbeli elmaradt 9 hadköteles közül alkalmatlannak találtott 5, alkalmatlannak 4.

— **A színházi választmány** mult hó 31-én ülést tartott a Vörösmarty körben, ez alkalommal Károlyi Lajos és Szilágyi Béla színingazgatók kérvénye felolvasatott, melyben május 1-ig a színházat átengedtetni kérik. A színház azon kikötéssel, hogy a tableauk a már meghatározott napokon megtartatnak átengedtetett, oly megjegyzéssel azonban, hogy az örökös páholybérlek páholyaik megtartására nem kötelezhetők.

— **Hétfőre, ápril 10-ére** a világhírű svéd énekesnők előadására előjegyzések a színházi pénztárnál már eszközölhetők.

— **A hivatalnokok** fizetéseinek letiltása iránt közzelb fog törvényjavaslat a képviselőház elé terjesztetni, mely szerint a hatszáz forint fizetéssel bíró hivatalnokok illetményei egyáltalán, a hatszázon felüliek pedig csak egy harmadáig foglalhatók le; a lakbör

illetményre csakis házbör tartozás fejében vezethető végrehajtás. A szegényebb sorsu hivatalnokok érdekében mindenesetre szükséges intézkedés volt ez, ha tekintetbe vesszük, hogy ezeknek munkaerőjét egészen az uzsorások szívták fel.

— **A „Székesfehérvári“** f. évi 14-ik számában közzölt perktái közleményre a 22-ik számban czáfolat jelent meg, mely czáfolat tökéletesen alaptalannak mondja a közleményt s helytelenítéssel akarja az *alaptalan* közleményt helyreigazítani. Ugy látszik a *helyreigazító* találya érzi magát. Holott a nevezett közleménynek nem volt célja senkit sérteni; hanem inkább figyelmeztetés akart lenni jövőre, mely figyelmeztetést azonban a *helyreigazító* visszautasít. — Pedig: hogy sem az előjáróság, sem az olvasó-egylet testületileg nem jelent meg a gyászmisén, az tény. Igaz, hogy az előjáróság s az olvasó-egylet tagjai közül néhány volt a requiemben, de azokat úgy kell tekintenünk mint privat egyének, mert sem az előjáróság sem az olvasó-egylet tagjai a requiemben való megjelenésre hivatalosan felszólítva nem lettek. Hogy ha a rendes naponkénti templom látogatókat, az iskolás gyermekeket s az intelligencia jelen volt tagjait nem számítjuk, hanem csak a megjelent községi előjáróságot és olvasó-egylet tagjait, *hogy számuk* nem menne föl ötre. Vajjon ezen öt jelenvoltra rá illik-e a *helyreigazító* következő nyilatkozata: „Ki csak tehette, sietett a nagy hazafi iránt tisztelete s kegyelete adóját leróni.“? Továbbá: „Mert a gyászmisén a községi előjárósága és az olvasó-egylet tagjai nagy számmal megjelentek.“ Egy oly nagy községben mint Perkátá, tán lettek volna többen is, kik a nagy hazafi tiszteletére megjelentek volna, ha az illetők felhasználták volna az alkalmat a népben fölkelteni a haza jelesei iránti tiszteletet. Ha a községi előjárók s az olvasó-egylet tagjai felszólítottak volna a testületileg való megjelenésre, hiszem hogy nagyon kevés vagy egy sem maradt volna el a nagy hazafi végtiszteletéről, az való. Mulasztás mindenesetre követett el. De távol van tőlem — és soraimból nem is tűnik ki — hogy én Perkátá közönségét hazafiatlansággal vádoltam volna; csak is egy mulasztást jeleztem. A 14-ik számban megjelent közleményt egész terjedelmében fömtartom. (Beküldött.)

— **Ha a macska nincs otthon, czinczognak az egerek.** Egy helybeli szőlőbirtokos tegnap kiment szőlőjébe, s a mint a hajlék felé közeledik, nagy dinomdánom zaja hatotta meg füleit. Benyitja az ajtót s Lóth feleségének majdnem sóbálynynya változott azon látványra, mely előtte feltárult: Pinczeje nyitva, a hordók csapra verve, s a nemes folyadékot egy díszes kompanya fogyasztotta; a társaság élén saját vincerléje és kocsisa elnököl, s hársány hangon éltették a boldog házigazdát, kit úgy rá lehet szedni, hogy maga sem tudja mennyi bort fogyaszt el. A mint azonban belépett az ajtón a t. ez. társaság úgy szétszaladt, mintha mindegyikét ágyból lötték volna ki. A kocsis és vincerléré hívőre kerültek.

— **Az onk. tüzoltok** vasárnap tartották meg az idei első gyakorlatokat a másztoronynál. Nagy számú néző közönség gyűlt össze, mely nagy érdekltséggel nézte végig a gyakorlatot.

— **Színházunk** jövő színidényre kivételére több színingazgató fog pályázni, mint halljuk Mansberger Jakab, Geröfi, Vezéri színingazgatók is pályáznak; különben a határidő május 10-én telik le, akkor majd közlendjük a pályázók névsorát.

— **Helyreigazítás.** Lapunk mult számában tévesen volt említve, hogy Kuczka Ferencné nyilvánítja köszönetét férje temetésén jelen voltak; mert özv. Kuczka Mihályné nyilvánítja azt, mint boldogult Kuczka Ferencnek édes anyja, miután Kuczka Ferencz nőtlén volt.

— **A kölcsönös népegelőző-egylet** üzletkimutatása 1876. márczius haváról. Bevétele: Maradvány február hóról 1084 frt. 75 kr. Heti befizetésekből 8899 frt. 60 kr. Kamatokból 2505 frt. 40 kr. Késedelmekből 155 frt. 38 kr. Tartalékokból 34 frt. 60 kr. Nyomatványokból 15 frt. 90 kr. Illetékekből 21 frt. 20 kr. Kötelezőből 100 frt. Zálogból 56 frt. Váltókból 56825 frt. Összesen 69697 frt. 83 kr. — Kiadás: Váltókra 61327 frt. Zálogra 56 frt. Kötelezőre 100 frt. Heti befizetésekből visszafizetett 137 frt. Kölcsönre 4000 frt. Vagyonszámlákból 1314 frt. 80 kr. Kezelési költségekre 348 frt. 99 kr. Pénztári készlet 2414 frt. 4 kr. Egyenleg 69697 frt. 83 kr.

— **Rablás.** Velenczén ápril hó 1-ső napján, mint tudósítónk értesít, rablás történt, a katolikus plebánusnál. Este 9 óra felé két csinosan öltözött ember pisztolyokkal s késekkel fegyverezve lépett be a plebánia épületébe, s az ajtót magukra zárva elszökött a plebánus unokatestvérét megkötözték s a szolgával együtt egy szobába bezárták, azután plebánushoz mentek be s attól nagyobb mennyiségű pénzt elraboltak. Ezalatt a szolgáló az ablakon kiszökövén lármát ütött, mire a reform. főtanító fegyveresen kijött s az ablakon épen akkor kilépett rablóra rákiáltott, ezek egyike pisztolyával felett, azonban nem talált, ekkor a tanító is rálőtt, azonban csak söréttel levén töltve fegyvere eredménytelenül. Erre a rablók futásnak eredtek, de a nép is a lövésekre összerodulván üldözőbe vette őket és sikerült is mindkettőt a községen kívül elfogni egy derék molnárnak, azonban egyik kezeiből kiszabadulva eltűnt, a másikat csak akkor lehetett tökéletesen lefegyverezni, miután lábairól leverették. Az elfogott rabló

a törvényszék börtönében van; a másik Szántó Pál nevű elfutott, most nyomozzák. Mindkettő fővárosi lakos, egyik gépész, másik kovács legény; az esti vonattal jöttek le Velenczére.

— **A „székesfehérvári lövész-egylet“** 1876. évi ápril hó 9-én reggeli 10 órakor a városház nagytermében tartandó rendes évi közgyűlésére az egylet t. tagjait tisztelettel meghívom Novák Kálmán, fő-lövész-mester. A közgyűlés tárgyai: 1. Fő lövész-mester jelentése az egylet lefolyt évi működése tárgyában. 2. Számvizsgálók jelentése a mult évi számadásokról és ennek alapján egyleti pénztárnok részére a felmentvény kiadása iránti határozat. 3. Az igazgató választmány indítványa Deák Ferencz volt egyleti tiszteletbeli tag feledhetlen emlékének megörökítése tárgyában. 4. Ugy annak indítványa a lefolyt évben elhunyt egyleti tagok emlékezetének jegyzőkönyvbe vétele iránt. 5. Fő-lövész-mester, 3 lövész-mester, pénztárnok, jegyző, 24 választmányi tag és 5 számvizsgáló választása. A közgyűlést megelőző szombaton d. u. 5 órakor a városház nagytermében közgyűlési előértekezlet tartatik, melyre a tagok minél számosabb megjelenése kéretik.

— **„Veszprém“** című lap szerkesztésétől Kompolthy Tivadar eddigi szerkesztő visszalépve, e lap szerkesztését Prém József ismert nevű fiatal író vette át. Kompolthy Tivadar igen tapintatosan szerkeszté e lapot s közkedveltségivé tette; ő ismét a tengerre megy s ápril 10-én Philadelphába indul s az ott megnyíló világtárlatot magyar lapokban ismertetni fogja. Sok szerencsét kívánunk a messze tengeren túla távozó barátunknak. — Prém József új szerkesztő működését már a fővárosi lapokból ismerjük. Üdvözljük a derék fiatal embert új pályáján.

— **Megtámadás.** Tegnap éjjel egy kucseber az utczán orozva megtámadott egy zenészt, a színházi zenekar egyik tagját, azután a földre teperte s zsebeit kimozdította, talált nála 5 krajczárt. A zenész védte magát s heves dulakodás támadt, melynek a lett vége, hogy a kucseber beletaszította a zenészt egy folyóba. A gaz tettest elfogták, s most várja megérdemelt büntetését.

— **Verekedés.** Vasárnap éjjel ifju Wirth János egy k. kecskeméti korcsmában mulatván, s a szőlőnedvek túlságos élvezése folytán pityókós állapotban tán forgott hazafelé egy reneteg füttykös bottal kezében, midőn Mann J. kocsisával: Körven Ferenczettel találkozában, a bottal úgy nyakszirtzen ütötte, hogy azonnal összerogyott. A kocsis életveszélyesen megsebesült. Wirthet elfogták.

— **Vaal mezővárosban** Kiss Nándor, Dallmann József és Nagy Imre segédlelkész uraknak az egyházakban tett buzditó felhívása folytán a rom. kath. és reform. felekezetek és a község előjárósága által eszközölt gyűjtés az ország árviz károsultjai részére következőkép eredményezett: Készpénzben 91 forintot, élelmi szerekből 18 zsáknyi mennyiséget, ruhaneműekből 22 darabot, melyekből a készpénz a járási szolgabíró útján, a többi pedig közvetlenül juttatott az árvizkárosultaknak. Megjegyzendő még, hogy a fennebbi 91 frtől 10 frtot a vaali szt. József temetkezési társulat gyűjtött saját tagjai között.

— **Sulyos testi sértés.** Vasárnap a keresztiesi szőlőhegyen odaváló parasztlégény mulatott egy huszárral, multság közben összeszólalkoztak miből ve rekedés támadt. Dulakodás közben a parasztlégény egy késsel oly mély sebet ejtett a huszáron, hogy ez életveszélyesen megsebesült; felgyógyulásához nem kötnék semmi reményt.

— **A helyben megjelenő „Székesfehérvár és Vidéke“** 26-ik számában azt írja hogy: „színeszínűktől el akarják venni a husvét ünnepi és vásári napokat a nagyuri komédia végett, de reméljük a színházi választmány oly *hazafiatlan* tette nem nyújt kezét“ stb. Ezen felszólalás szerint, miután a tett hazafiatlan, tehát logice következtetve az eszközöknek s a czélnek is hazafiatlannak kell lenni; tehát az érintett lap szerint a tableauk rendezése, — daczára annak, hogy az egyik tableauk magyar életkép, — s a műkedvelői magyar előadások rendezése stb hazafiatlanság. Hazafiatlanság a czél melyre rendeztetik; tehát hazafiatlanság a vizkárosultakra, Deák szoborra és a helybeli jótékony-egylet javára pénzt gyűjteni; mert hisz ezek javára rendeztetik azon előadás, melyet megsegedni a „Székesfehérvár és Vidéke“ szerint annyi mint „hazafiatlan tette segédkezet nyújtani“, de még e mellett „nagyuri komédia“ is. Ugyan szeretnők tudni, hogy ha az ily nemes czélok hazafiatlanság vádjával illetetnek az említett lap bornirt fogalmai szerint, mi a hazafiság?! Valóban azon buzgóság melyet gr. Zichy Jenő a tableauk rendezésével tanusít, nem ocsárlásra való s nem hazafiatlanság vádjával illetendő, hanem dícséretre jogosult. Azt hisszük sem nem kereste, sem nem óhajtotta ezen rendezést oly nagyon a gróf ur, hanem a fejférvári közönség mulattatására s a siker biztosítására állt az ügy élére; mely téren a fővárosi sajtó osztatlan dícséretét nyerte el a mult évben. — A hasonló felszeg felszólalások eliheti laptársunk a társadalomnak nem hasznára vannak, hanem az osztály különbséget s egyetlenséget szűrik.

□ **Rövid hírek.** Színházunkban még e hó folytán Feleki és Neje fog vendégserpenni. — Pót-utonezállítás a megyeháznál e hó 11. és 29-dik napján lesz. — A régészeti congressusra a fővárosban erőlyesen készülnek, ekkor megyénkben is lesz ásátás. — A belügyminiszter a törvényhatóságok

alsóbb rangú hivatalnokai által sokhelyt üzött zugirászat meggátolására erélyesen utasítá a megyéket.

Szerkesztői üzenetek.

K. J. urnak Tétény. Nagyon köszönjük, magán levélben válaszoltunk.

H. Gy. urnak Vaál. Megkaptuk, üdvözljük, máskor is kérünk hasonlókat.

D. Tudósításokat kérünk, látogatását várjuk.

L. J. urnak Csákvár. Régóta nem kaptunk semmit, vidéki tudósításokat kérünk.

Szentirmay. Az ígért leveleket várjuk!

Gabona-ár aprilis 5-én.

per 100 kilogramm	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	11	20	10	80	10	60
Kétszeres	8	70	8	60	8	50
Rozs	7	90	7	80	7	60
Árpa	7	50	7	40	7	30
Zab	9	70	9	60	9	50
Kukoricza	5	30	5	20	5	10

Felelős szerkesztő: **Hattyffy Dezső.**

Hirdetések.

Heyder Keresztély

szobafestő és mázoló

Székesfejérvárott, rózsá-utca,

ajánlja magát minden szakmájába vágó munkák gyors, pontos és igen jutányos áron elkészítésére, helyben vagy a vidéken. Különösen ujon épült lakohelyek és épületeknél előforduló nagyobb szerű

festések és faszinelések

mesterileg előállítására nagy gondot fordítok és azok gyors elkészítésére kellő munkaerővel rendelkezem. Saját gyártmányu, olajban dörzsölt festékeim jóságáról, egy kísérlet által mindenki meggyőződhetik. — A n. é. közönség szives pártfogásáért esd,

Heyder Keresztély.

Nevelőnő

ki a tudományokban zongora, német és francia nyelv tanításában már több helyütt a kiképzést alaposan és sikerrel bevégezte s róla bizonyítványokkal bír april végén szabad rendelkezésre állván, ajánlja magát a t. cz. szülők figyelmébe. Bővebb értesítést német levélben készséggel ad

Kehrer Mária

Lángon, utolsó posta Székesfejérvár.

Arverési hirdetmény.

Mely szerint közhírré tétetik: hogy Vilke Borbála jelenleg debreczeni lakos felperes részére Szabadi László székesfejérvári lakos alperes ellen kielégítése végrehajtása folytán 1875. szeptember hó 21-én bírólal lefoglalt ingóságok u. m.:

82 akó bor, boros edények és 1 szőlőprés, 1876. évi aprilis hó 7-ik napján d. e. 9 órakor, alperesnek a csóór-iskai szölejében levő pinczejénél tartandó nyilvános árverés utján azonnali készpénz fizetés mellett eladatni fognak.

Kelt Székesfejérvárott, 1876-ik évi márczius hó 31-én.

Czehe Tivadar,

királyi járásbírósi végrehajtó.

Arverési hirdetmény.

A székesfejérvári e. f. kir. telektörvényszéknek 10762/kt. 1875. szám alatti végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Simon Jánosné Dankó Erzsébet felperesnek, Simon Gergelyné Szurok Erzsébet és Simon Gergely alperes elleni 253 frt. tőke s járuléka erejéig követelése kielégítése tárgyában lefoglalt és a csóóri 104. sztkjben A. I. 1-10. sorsz. a. 6829 frtra becsült 1/4 telekre; az ugyanottan 226 sztkjben A.

KLÖKNER PÉTER, kiadó-tulajdonos.

1. sor 640. hrszk. a. 1200 frtra becsült ingatlan-ságra; valamint az ugyanottani 339. sztkjben A. 1. sor 400 frtra becsült ingatlan-ságra végrehajtás utján leendő elárverezése elrendeltetik s ennek fogantatására I. s. határidőül 1876. évi május hó 9-ik napja szükség esetében II-ik határidőül 1876. évi június hó 9-ik mindenkor délelőtt 9 órája a község házában azon kijelentéssel tüzetik ki, hogy a 2 ik árverésen a fekvőség becsáron alul is 10% bánatpénz képeni letétele mellett is el fog adatni.

Az árverésnek több feltételei a kiküldött Tuboly István kir. tszéki végrehajtó urnál megtekinthető lévén. Egyszermind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen tkvi hatóság székhelyén vagy közelében laknak felszólítatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett a hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a perrendts 433. és 466. §§ hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb irt javak iránt tulajdoni vagy elsőbbségi jogukat érvényesíthetni vélik igény kerestüket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt ezen tkvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok a végrehajtási árverés fogantatását nem gátolván, igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasítani.

Kelt sz.-fejérvári e. f. kir. törvényszéknek 1875. évi november hó 26-án tartott tkvi üléséből.

Faith János, kir. tkvvezető.

Arverési hirdetmény.

A sz.-fejérvári kir. járásbírósnak f. é. 3660. szám alatt kelt végzése folytán ezennel közhírré tétetik: miszerint a néhai Alföldi András hagyatékához tartozó 1073. sz. tkjben A. 1. sor 186. hrsz. alatti kukoricza földre 40 frt., a székesfejérvári 1381. sz. tkjben A. 1. sor 544. hrsz. a. házra 800 frt. + 2. sor 187. hrsz. a. kukoricza földre 80 frt. + 3. sor 211. hrsz. a. buza földre 800 frt. + 4. sor 507. hrsz. a. buza földre 450 frt. becsértékben, az árverés elrendeltetvén, arra határidőül 1876. évi april hó 10. napjának d. e. 9 órája a székesfejérvári városházához kitűzetik a mikor is e fekvőségek csakis becsáron felül 10% bánatpénz letétele mellett, az utólagos gyámhatósági jóváhagyás fenntartása mellett fognak leütetni.

Az árverésnek egyéb feltételei a helybeli kir. közjegyzői hivatalnál megtekinthetők.

Kelt Sz.-Fejérvárott, 1876-ik évi april hó 1-én.

Dr. Grubicy László,

kir. közjegyző.

Hirdetmény.

Fejérmegye árvaszéke mint gyámhatóság részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint néh. Bresztenszky József kisjénői volt lakos mérnök hagyatékához tartozó következő ingóságok:

1. Egy arany cylinder óra . . . 40 frt. becsért.
2. Egy anker óra, ezüst . . . 14 " "
3. Egy mágnestű . . . 15 " "
4. Egy látszó réz álványvonalzó és tokkal együtt . . . 70 " "
5. Egy mappakészítő műszer . . . 5 " "
6. Kis látszó . . . 5 " "
7. 6 darab mérnöki-könyv . . . 10 " "
8. 4 darab bádagesó 3' hosszú . . . 1 " "
9. 2 kötet rajzolópapír . . . 10 " "
10. Egy téglázó tüzesítő katlan . . . 6 " "
11. Egy háromszög mérő tükör . . . 2 " "

1876. év aprilis 28-én d. e. 10 órája

a sz. kir. Székesfejérvár városában létező megyeház II. emeleténi árvaszéki helyiségében a 34. szobába kitűzetik; azzal, miszerint a venni szándékozó érdeklő felek azon ingóságokat addig is az árvaszéki igtatói teremben megtekinthetők.

Fejérmegye árvaszékének 1876. márczius 23-án tartott üléséből.

Rozgonyi György,

árvaszéki elnök.

Haszonbérlet.

Kajászó-Szent-Péteren néhai Andrassyné hagyatékához tartozó 335 holdig való ugartöld és 20 felszántott legelő egy tagban, vagy kisebb részletekben april hó 29-én reggeli 9 órakor a község háznál egy évre haszonbérbe adatnak.

A szerződési pontok ugyan ott a jegyző urnál megtekinthetők.

Kelt Kajászó-Szt.-Péteren márcz. 26. 1876.

Nagy Zsigmond, mint gondnok.

„A radhosti általános thea

és roznói mohfü-czukorkák“

minden torok-, mell-, tüdő-, szív- és gyomorhajók; úgy sorvadás, köhögés, vérhányás, szük mellűség, rekedtség és oldalnyílás nemkülönbön makacs nátha, szivoblogás, torokkiszáradás, büzös éjjeli izzadság és a test, gyomor és idegek gyengesége ellen, különösen ajánlható, melynek kitűnőségéről számos elismerő és díeszerű irat tanuskodik:

Mélyen tisztelt gyógyszerész úr! Örömmel hozom becses tudomására, hogy alkalmam volt mindkét gyógyszerének kitűnő hatását tapasztalhatni. Van ugyanis városunkban egy számos családtaggal megáldott egyén ki hosszadalmas görcshurut és gyógyíthatlan étvágy hiány következtében annyira kimerült, hogy életéhez már a legesekélyebb reményünk sem lehetett. E kétségbejött betegsége közben úgy sokak, minmagam is az ön kitűnő és hathatós gyógyszereit ajánlottam. Rövid idő múlva teljes örömmelre a következő kedvező változást észleltük Görcsöshurujta nagymértékben csökkent, étvágyát teljesen visszanyeré, s testi ereje tetemesen növekedett. Szegény ember nem képes a jó ének háláját leróvni, az ön kitűnő gyógyszereinek hatásáért.

Telbát melegen ajánlhatom minden hasonló betegségben szenvedőnek a fentebb nevezett két gyógyszer használatát, melyek hatásukat sohasem tévesztendő.

Szíveskedjék részemre postán utánvét mellett 5 csomag theát és 14 doboz mohfüczukorkát küldeni, mely kéresem után maradtam teljes tisztelettel.

Hnízek, Csehország, 1875. május 8.

Krámer J., káplán.

„Radhosti általános thea és roznói mohfü-szelethek“ gyári és szétküldési helye: J. SEICHELLT gyógyszerésznél Roznan (Morvaország).

Főraktár: Diebálla György gyógyszerész urnál Székesfehérvárott.

Raktárak továbbá: Nagy-Kanizsán: Rosenberg F. gyógyszerésznél Pécsen: Sipőcz T. gyógyszerésznél. Keszthelyen: Rosenberg J.-nél. Komáromban: Bellovininál. Pápán: Tscheppen A. nál Győrött: Németh Pál gyógyszerésznél. Tapolasán: Cséby Antalnál.

Arverési hirdetmény.

A székesfejérvári e. f. kir. törvényszék 12119/75. sz. a. végzése alapján közhírré tétetik, miszerint Holósy Somogyi Elek nevű levő és a baracscai 19 sz. tkjben A I. 1. sor és 433 hrsz. alatt lefoglalt 1831 frtra becsült nemesi birtokának végrehajtás utján leendő elárvereztetése elrendeltetik s ennek fogantatására határidőül 1876. évi aprilis hó 28-ik napjának délelőtt 10. órája Baracska község házában azon kijelentéssel tüzetik ki, hogy a I s. árverésen a fekvőség becsáron alul is 10% bánatpénzképeni letétele mellett el fog adatni.

Az árverésnek több feltételei a kiküldött kir. végrehajtó Ivánszky János urnál megtekinthetők.

Egyszermind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen tkvi hatóság székhelyén vagy közelében laknak, felszólítatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett a hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a prdt. 433. és 466. §§. ahoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb irt javak iránt tulajdoni vagy elsőbbségi jogukat érvényesíthetni vélik, igénykerestüket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt ezen tkvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok a végrehajtási árverés fogantatását nem gátolván, igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasítani.

Kelt a székesfejérvári kir. törvényszéknek 1876. évi martius hó 3-án tartott tkvi üléséből.

Faith János,

kir. tkvvezető.

Nyomatott Székesfejérvárott a „Vörösmarty“ könyvnyomdában, Számmer Kálmánnál.